

عنوان مقاله:

کاربرد و تاثیر فناوری قصه گویی دیجیتال در توسعه فرهنگ مطالعه و یادگیری در دانش آموزان (با تاکید بر آموزش ابتدایی)

محل انتشار:

همایش کشوری دانش موضوعی-تربیتی (دانش آموزش محتوا): آموزش دینی و قرآن ابتدایی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سمیه شعبانی - کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان مرکزی

رضا تاج آبادی - کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع رسانی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان مرکزی

سمیه موحدیان - آموزگار مدرسه شهدای شهرستان تفرش

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از ارائه این مقاله، بررسی و تبیین اهمیت و جایگاه کاربرد و تاثیر فناوری قصه گویی دیجیتال در توسعه فرهنگ مطالعه و یادگیری با تاکید بر آموزش ابتدایی می باشد. روش: در این تحقیق از روش مطالعه اسنادی و کتابخانه ای استفاده شده است. بحث و نتیجه گیری: می توان گفت انعطاف، تنوع و دسترسی آسان سه ویژگی برجسته ی قصه های دیجیتالی به شمار می آیند. بدین ترتیب در قصه گویی دیجیتال برخلاف شیوه های قدیمی، مرز میان مخاطب، خواننده، مصرف کننده و گوینده، نویسنده، تولیدکننده تاحدی زیادی کم رنگ می شود و مشارکت میان مخاطب و صاحب اثر به سطح حداکثر و تعامل می رسد. یکی از مهمترین بخش های داستان های دیجیتال، استفاده از تصاویر ثابت یا متحرک هنگام روایت داستان است. یافته های پژوهش های به عمل آمده تایید کننده اهمیت نحوه ترکیب تصویر (ثابت یا متحرک) با متن (شفاهی یا کتبی) هنگام طراحی مواد آموزشی است. یک قصه گوی دیجیتال، بایستی علاوه بر تسلط به قصه گویی، دانش فنی در مورد فن آوری دیجیتال و کامپیوتر، با حوزه هایی چون سواد انتقادی، روایت شناسی، سواد رسانه ای، خلاقیت نیز آشنا باشد در غیر این صورت نتیجه مطلوب حاصل نمی شود. بدون تردید نیاز به یادگیری بیشتر در مورد قصه گویی دیجیتالی به عنوان یک ابزار آموزش و یادگیری وجود دارد. بیشتر معلمان و مدرسان در مورد آن یاد می گیرند و در حال یافتن راه هایی برای ادغام آن در فعالیت های کلاس درس هستند. و درک می کنند که چگونه گفتمان گفتاری دیجیتالی می تواند نسل های جدیدی از دانش آموزان و معلمان را درگیر، اطلاع رسانی و روشن کند. قصه گویی دیجیتال به عنوان یک ابزار قدرتمند آموزشی برای دانش آموزان و مربیان تبدیل شده است. آموزش در مدارس و مشارکت اجتماعی شهروندان دو رویکرد برجسته نسبت به پدیده نوظهور قصه های دیجیتالی هستند. در واقع قصه گویی دیجیتال زیر شاخه ی از رسانه های دیجیتال است که به هر فرد امکان ارائه قصه ی خود را در دنیای دیجیتال با استفاده از نرم افزارهای مربوط می دهد. انواع قصه گویی دیجیتال عبارتند از: روایات شخصی، داستان زندگی یک شخصیت، خاطرات، داستان در مورد حوادث، خود بیانگری، در مورد فعالیت های فردی، داستانهای تاریخی، داستان های اسطوره ای، داستان های الهام بخش و تاثیر گذار، داستان های نمایشی، تحقیق دانشجویی، محتوای برنامه درسی، به جهت سواد آموزی، داستان های تعاملی. در همین راستا، جست وجو برای برقراری پیوند میان فن آوری و ترویج خواندن، امری معقول به نظر می رسد. چنان که پیش از این شاهد اقبال به کتاب های صوتی بوده ایم و همچنین تجربه های موفقی در زمینه ی ادبیات فرا داستان در فضاهای آنلاین، وب لاگ ها و شبکه های اجتماعی را شاهد هستیم. رسانه ی نوظهور قصه گویی دیجیتال با به خدمت گرفتن خلاقانه ی فن آوری، افق جدیدی در بالا بردن سطح سواد و ترویج خواندن فراهم می آورد. تجربه استفاده از قصه گویی دیجیتال نیز نشان داد که این فناوری فرصت اندیشیدن، خلق و اشتیاق برای مطالعه را برای نوجوانان فراهم می آورد و این جمله که برانگیختن کودکان به قصه گویی آن ها را به خو ...

کلمات کلیدی:

آموزش ابتدایی، قصه گویی دیجیتال، دانش آموزان، فرهنگ مطالعه، توسعه یادگیری، کتابخانه های عمومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

